

Turinys

Kronika

Klausimai ganytojams	2
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Pagal Dievo paveikslą ir panašumą	3
Evangelija mažiesiems	4
Bažnyčios pulsas	6
<i>Dr. Daiva K. KUZMICKAITĖ MVS</i> Visa atnaujinti Kristuje!	8
<i>Kun. Saulius BUŽAUSKAS</i> Į Sibirą – savanoriškai	10
<i>Jūratė KUODYTĖ</i> Metas vienytis	11

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas GAILIUS</i> Ko stokojame?	12
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Mūsų kiaulės ir mūsų pupos	13
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Bendrystės versmė	14
<i>Tomas VILUCKAS</i> Laisva vieta mums	15
<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Silpnumas šaukiasi meilės	16
<i>Laura ALEKNIENĖ</i> Piniginės, kurios nesusedėvi	17
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Savanoriško darbo džiaugsmas	18
<i>Aušra ZAKARAITĖ</i> Savanorystė vakar, šiandien (ir rytoj?)	20
<i>Virginija TAMOŠIŪNAITĖ</i> Atsisveikinimo kultūra	22
Vaikai apie bendruomenes	24

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

<i>Christopheris WESTAS</i> Santuoka – viskas arba nieko	25
---	----

Akiraičiai

Palaimintoji Motina Teresė	27
----------------------------	----

Jaunimo iššūkis

<i>Juozapas LABOKAS</i> Vieta, kur mylimi visi	28
<i>Regina ATKOČIŪNAITĖ</i> Meilės ambasadorė Motina Teresė	29

Meno pasaulyje

Kristofas Vilibaldas Gliukas	31
------------------------------	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Šyvis	33
--------------------------------------	----

Sveikata

Akys	34
------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBLANSKA</i> Svirplio čirškėjimas	35
---	----

Mieli „Artumos“ bičiuliai,

laužau galvą, koku gi šiltesniu žodeliu šiuo žvarbiu rudenišku laiku palydėti spalio numerį į Jūsų rankas ir širdis... Nueinu į Mišias, sakau, padėkosiu Dievui, o prie daikto Jis tikrai įkvėps mane savuoju Žodžiu! Ir štai ką tenai išgirstu:

Tuštybių tuštybė! – sako Pamokslininkas. –

Tuštybių tuštybė ir visa tuštybė!

Kokia nauda žmogui iš viso jo sunkaus triūso, kuriuo jis triūsia po saule?

Viena karta nueina, kita ateina, bet žemė amžinai ta pati lieka.

Saulė teka ir saulė leidžiasi, skubėdama į vietą, iš kurios pateka.

Vėjas pučia į pietus, paskui sukasi šiaurės link.

Sukasi ir sukasi vėjas, vis grįždamas į tą patį sukutinį.

Visos upės nuolat teka į jūrą, tačiau jūra niekad nėra pilna.

Į vietą, iš kurios išteka, upės vėl nuteka.

Visi dalykai yra labiau varginantys, negu žmogus gali apie juos pasakyti.

Akis žiūrėdama nepasisotina, ausis girdėdama neprisipildo.

Kas buvo, vėl bus; kas įvyko, vėl įvyks.

Po saule nėra nieko nauja!

Kartais yra dalykas, apie kurį sakoma: „Žiūrėk, tai šis tas nauja!“

Betgi tas dalykas jau buvo šimtmečiais prieš mus.

Kaip dabar neatsimenama buvusių dalykų,

taip pat ateities dienomis būsiančių dalykų

neatsimins vėliau gyveniantys žmonės. (Koh 1, 2–11)

Na nieko sau – įkvėpiantys žodžiai, ar ne? O jeigu dar prisimeni didžiojo Biblijos mylėtojo-vertėjo prelato Antano Rubšio vertimą „Rūkų rūkas! Viskas yra rūkas!“, tai dar rudeniškiau pasidaro... Visokeriopai – ne tik besidraikančius ūkanotus voratinklius pajunti, bet tiesiog viso gyvenimo rudens nuovargį įkvėpi ir jauti – nieko naujo po saule... Tik staiga besiklausant šitų skaitinių išmintingų pamokslų kažkodėl mane apima visai ne liūdesys – ogi didelis džiaugsmas! Juk šimtą kartų teisu tas Koheletas-Mokytojas-Pamokslininkas: „Kokia nauda žmogui iš viso jo sunkaus triūso, kuriuo jis triūsia po saule?“ – jokios naudos, išskyrus tai, kokį meilės saitų voratinklį nuausi! Ir vien dėl to verta triūsti, ir liūdesys anei depresija mylint beigi leidžiantis būt mylimam nesurakins! O tada aš gi žiū, kad tai iš esmės labai tinka šios „Artumos“ svarstymų temai – *bendrystė, bendruomeniškumas, tarpusavio pagalba, savanorystė*. Pasirodo, Koheleto *tuštybės* ir *ūkanos* gerokai aiškiau pateisina *bendrystę* nei vis mus kamuojančios krizės, šildymo kainos, nedarbas ar net Europos Sąjungos paskelbti 2011-ieji kaip *savanorystės metai*.

O šios „Artumos“ viršelių mūsų dailininkė Silvija šįkart papuošė šventuoju Martynu – dar vienu šildančiu bendrystės pavyzdžiu. Itin retai pas mus vaizduotas, o čia – net XVIII a. nežinomo lietuviu išraižytas, šv. Martynas buvo IV a. Romos imperijos karys; atsivertė, įtikėjo mūsų mylintį Viešpatį (savanoriškai gyvybę už mus atidavusį) ir dar nespėjęs nė pasikrikštyti, jis jau taip Jėzų Kristų mylėjo, kad vieną šalto rudens dieną prie miesto vartų sutikęs pusplikį vargetą kardu pusiau perpjovė savąjį apsiaustą, idant sušildytų nabagėlį. Ot štai jums ir prašom.

Šildykimės vieni kitų bendryste ir artumu.

Darius Chmieliauskas

Viršelyje – Šv. Martynas. Kairiajame kampe užrašas lotynų kalba: „Jei jūsų rankos [bus ištiestos] neturtui kaip švento Martyno, Turo vyskupo, Kristus atvers jums savo duris. Šventas Martynai, melskis už mus.“
Liaudies raizytojas monogramistas „W. E.“. 1760 m., Lietuva. LDM nuotrauka

